

El 150 aniversario de la muerte de un heroico Franciscano

FRAY JUNIPERO SERRA

Se han iniciado en California los espléndidos festejos organizados para conmemorar el 150 aniversario de la muerte de ese insigne maillorquín. Al través del Atlántico, los reflejos de las estatuas que en el dorado país de California tiene erigidas, parecen venir en inmenso arco-íris a formar un halo de gloria en torno a la humilde, que se yergue en la plaza de su pobre aldea natal de Petra.

Possible es que, para muchos españoles, la figura gigante del heroico franciscano sea poco conocida. Tal es la mengua en que hemos parado, que ni de conocer y honrar debidamente a los próceres de nuestra estirpe somos capaces. No ha mucho que en Washington se celebró una sesión académica en reverencia y loa del colosal Suárez, a la que asistieron doctos y representantes de diversos países. En la nota descriptiva, que de ella publicaron los periódicos de aquella metrópoli, no vi citado un solo nombre español. Y en un día brumoso de marzo de 1931, cuando California otorgó el honor supremo a fray Junípero, haciéndole figurar en efigie entre los grandes patricios estadounidenses del grandioso "hall" de estatuas del aun más grandioso Capitolio de Washington, el único español que se hallaba presente creo que fuí yo.

Menos mal que la magnificencia y significación del acto me consolaron con creces de la soledad triste en que me veía. Aun conservo apuntes del entusiasta discurso que en él pronunció, al develarse el símbolo escultural de fray Junípero, Mr. B. Dockweiller, afamado fiscal de los Angeles. Un discurso fervientemente apologético del gran apóstol californiano y del gran espíritu colonial español.

"Serra, dijo a la letra el ilustre jurisconsulto, encarna una teoría de gobierno colonial, que hoy está en desuso. Tres cosas de singular importancia contribuyeron a desenvolver la economía de la civilización en este período de la historia de California: la misión, que representaba el ensanche de la fe sobre países paganos; el "presidio", que significaba la expansión del poderío político y militar de España, y el pueblo o colonia, que implicaba la instauración de un gobierno civil ordenado. Un proceso tripartito en forma, aun hoy, digna de consideración y estudio. Y un proceso de índole espiritual y secular a la vez. La espada sosteniendo a la cruz y la cruz vigorizando a la espada y ambas sirviendo de base y nervio a la autoridad civil. ¡Qué maravillosa síntesis de energías civilizadoras!"

Pero Dockweiller no se satisfizo con ceñir a la frente de España una guirnalda de siemprevivas fulgurantes, colocándola sobre la personalidad ingente del civilizador de California. Tanto como las obras y el espíritu étnicos de éste, le importaba describir y encarecer los que le fueron peculiares y exclusivos. ¡Y a fe que lo hizo con gallardía y calor de dicción insuperables!

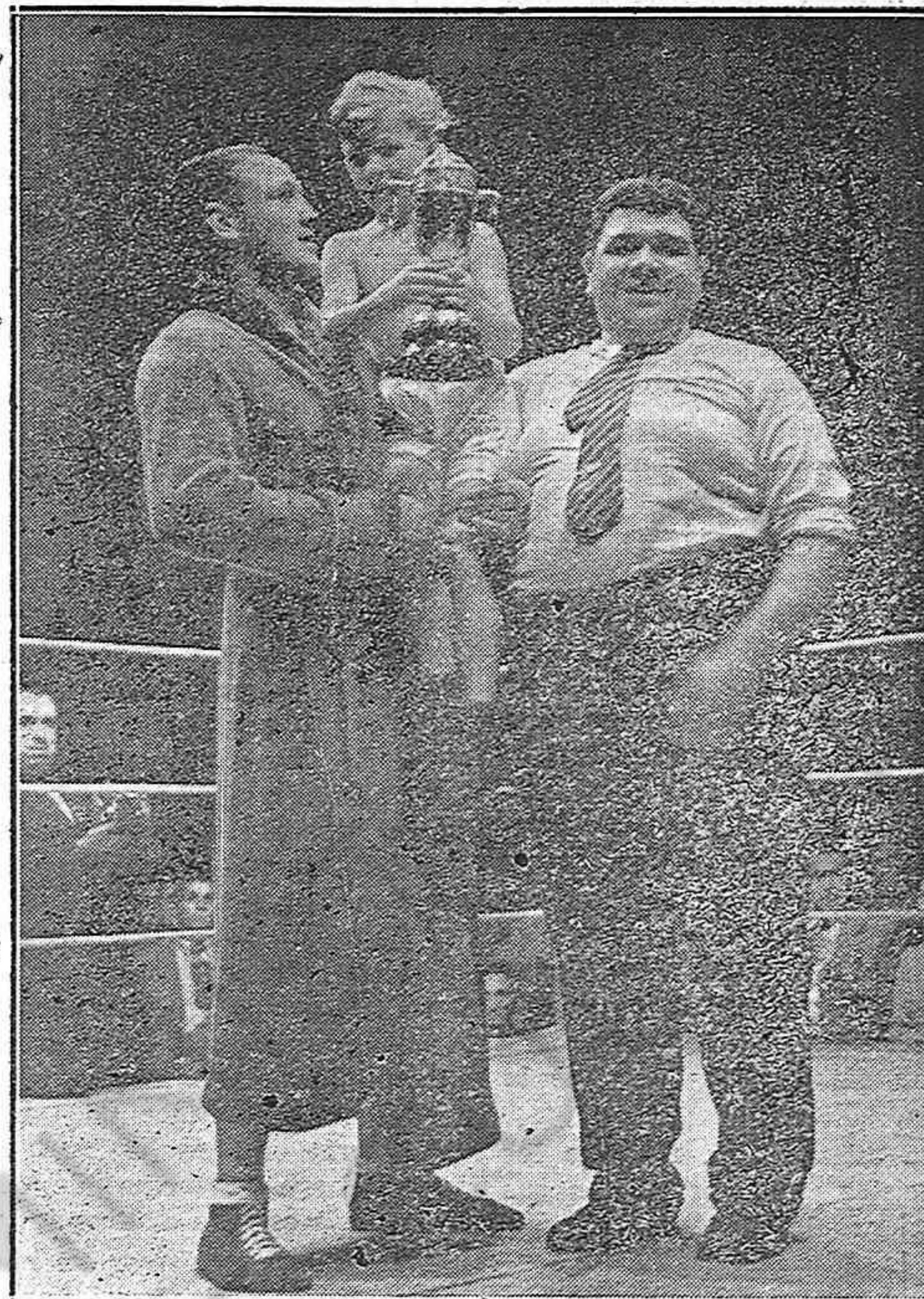
Paso a paso fué siguiendo la ruta enriscada y gloriosa "del nuevo Gallahad dado a la conquista del Santo Grial", desde el puerto de La Paz en que desembarcó hasta Monterey, en que hubo de morir. Los motivos para la exaltación encomiástica o el trofeo encendido de fervor admirante, le salían al encuentro a cada minuto. Ora las nueve misiones o pueblos establecidos a la largo de "El Camino Real" en una extensión de setecientos millas de longitud. Ya las veintiuna iglesias y edificios adyacentes que las Misiones erigieron y que son "la maravilla arquitectónica de California y han servido modernamente de modelo a miles y miles de construcciones comerciales y públicas por sus indistructibles y graciosas líneas". Por fin, el sistema de regadío que el propio Serra implantó y que, sobre "constituir la admiración de los ingenieros hidráulicos, es la base de la enorme riqueza actual de California." ¡Una serie de prodigios de inteligencia y energía voluntaria llevados a fin en sólo diez y seis años!

Cabe decir, agregaba resumiendo Dockweiller, que "poblaciones y tierras, agricultura, horticultura, viticultura, comunicaciones, artes, gobierno, corazones y montes y, sobre todo, almas, fueron preparados y movidos para un desarrollo ulterior y pujante por el esfuerzo homérico del ilustrado y Santo Padre de los Indios. Serra es una de las más pintorescas figuras de la moderna historia."

Llega a la misma conclusión, quienquiera que se ponga en contacto histórico con nuestro compatriota balear y repare, sobre todo, en las circunstancias en que hubo de ejercer su misión salvadora. Pues la condición genial de los hombres no se manifiesta tanto en lo que hacen, como en la manera cómo lo hacen. Por su obra apostólica y civilizante, fray Junípero, fué, sin duda, un ciclope del espíritu. Su figura, no obstante, se agiganta, cuando se le ve realizar aquélla en el ocaso de la vida a partir de los cincuenta y seis años y después de haber consumido más de una decena de ellos en la apostolización de los indios de Jalpan y del río San Sabá. Más todavía cuando se le contempla desenvolviendo su actividad prodigiosa en un aislamiento tan absoluto del mundo, que le hacía escribir a un amigo en 1771: "te ruego que, cuando puedas, me informes de cómo se llama el Papa reinante para incluir su nombre en el canon de la misa."

Y con la muerte puso digno colofón a la grandeza de su vida. Sintiéndose enfermo de gravedad, dirigióse con andar oscilante, a la iglesia de la Misión para recibir de rodillas el Viático. Terminada la augusta ceremonia, ordenó al carpintero de aquélla que le tomase medida para el ataúd. Poco después, conducido ya a su residencia, el fúnebre toque de las campanas de Moterey y el sordo estampido de los cañones de las naos ancladas en el puerto, anunciaron que fray Junípero había pasado a mejor vida. ¡Con esa majestad deben de extinguirse las estrellas de primera magnitud en el espacio anchuroso de los cielos!

UN FUTURO CAMPEON

En el Olympia de Barcelona y con ocasión de la reaparición de Isidre Gastañaga, el pequeño boxeador José Ros, hizo una exhibición, demostrando extraordinarias facultades. El público, complacido, le tributó una gran ovación.

El niño José Ros, en brazos de Isidre Gastañaga, con el ex-campeón de España del peso fuerte José Teixidó "Canaloff" que lo ha descubierto y entrenado.

Materials arqueològics de l'Estat, en mans de particulars

Casualment m'ha vingut a mans el número de dijous passat del "Diari de Tarragona". L'editorial del "Diari" porta el mateix títol que encapsala aquesta nota. L'editorialista "planteja una qüestió i és aquesta: Tota vegada que la formació del Museu Pobletà ha estat feta per disposició del Govern de Catalunya, per tal que aquesta disposició del Govern de Catalunya, per tal que aquesta disposició sigui respectable per justa i mereixi l'assentiment unànime dels ciutadans, cal que no estableixi exclusivismes sempre odiosos, perquè allò que és just no pot crear situacions de favor". Passem, l'aticisme d'aquesta prosa tan caragolada i lamentable, en la qual la sintaxis hi tindria alguna cosa a dir. El seu editorista demana senzillament que els objectes provinents del monseir de Poblet que es conserven a la Catedral i en algunes parròquies de la Diòcesi, passin al nou Museu Pobletà, puix són, diu ell, un tresor de l'Estat, etc.

Els objectes de Poblet, que després de la devastació salvatge del segle passat, foren escampats arreu, eren bens de l'Església, destinats al culte, o, com la biblioteca, destinats al servei d'una Comunitat religiosa. Que l'Estat, culpable i còmplice d'aquesta devastació vergonyosa, declarés que aquells bens

robats eren seus, eren exactament igual com l'acció dels "rabassaires" que s'apoderen dels fruits que no els pertouen. El robatori no constitueix un dret legitim de propietat. De més a més, els bens eclesiàstics, juridicament, no prescriuen mai. I encara, els objectes religiosos que serveixin el culte pel qual foren destinats, no són peces de Museu. Únicament podrien reclamar-los els successors dels Cistercencs que bastiren Poblet, si tornessin a refer aquella Comunitat.

L'editorialista del "Diari" vol suposar que els esmentats objectes estarien més ben conservats en un Museu civil. Els qui hem hagut de freqüentar museus i biblioteques organizades per l'Estat, podem dir-ne alguna cosa. Les biblioteques universitàries i provincials, nodrides totes elles dels convents expoliats, són senzillament inabordables. El Sr. Eduard Toda pot explicar alguna anècdota interessant sobre la col·lecció de llibres de l'Infant Pere d'Aragó (provinent de Poblet) que es conservava en la biblioteca provincial de Tarragona; es conservava? Es destruïa i es venia!

La fallera cultural de l'editorialista, és fula. Li recomano que es faci retratar.

BIRD.

Juan O'Kane Murray, en su preciado libro "The Catholic Pioneers of America", del que aquí no hay, desgraciadamente, similares, le aplica como "motto" de actividad espiritual estos versos ingleses: "He troed each art, reproved each dull delay-Allured to brighter worlds, and led the way". Ciento: se ejercitó en todas las artes, condenó todo descanso inútil, suspiró por mundos más luminosos y abrió la marcha hacia ellos. Es lo que le caracteriza, porque es lo que caracteriza a los hombres grandes.

B. IBFAS.

La magna Asamblea Agrícola de Madrid

ALS PROPIETARIS AGRICOLES DE CATALUNYA

Companys: La innegable trascendència que pels interessos que representa l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, tindrà l'anunciada Assemblea de defensa agrícola, m'obliguem a dirigir-me a tots vosaltres per a demanar-vos la vostra cooperació i concurs.

Fa més de tres anys que estem bregant, amb considerables desventures, per tal de que la propietat i justícia de Catalunya siguin respectades en els seus legítims drets i per a que els catalans que legitimament la posseeixin tinguin garantits els seus justos drets i siguin amparats per les lleis i les autoritats.

Ihem esgotat tots els recursos per aconseguir que la Generalitat de Catalunya, abandonant la demagogia que a constant tècnica, emprada solament per a fins de proselitisme, esmenés els seus errors, dictiés lleis justes i dintre de la seva competència, imposés l'imperi de la llegitima Llei, administrés justicia impartialment, perseguís els delinqüents i retornés la pau tradicional al camp de Catalunya, pertorbada pels seus més destacades polítics, sense haver lograt altra cosa que la persecució de que era víctima la propietat, s'estengués als propis propietaris.

Durant la preparació de totes les ex-lleis agràries que, per dissart de la nostra Agricultura, ha dictat la Generalitat, nosaltres hem aportat les nostres observacions, esmenes, contradiccions, etc., per tal d'arribar a una absoluta concòrdia, la qual no ha estat possible obtenir perquè les Associacions "rabassaires" eren tingudes més que per unes Associacions de cultivadors de la terra, per unes entitats "d'electors".

Res digueren a la Generalitat els 30.000 propietaris agrícoles reunits a la Monumental el dia 29 d'octubre de l'any passat, que amb esperit de justícia i patriotisme, aixecaren els seus clams d'angoixa, que moltes vegades en cvoenien en clams de moribund.

Totes les nostres gestions, ara de concòrdia, ara d'energia, eren beneficiades pels governants de Catalunya i l'anarquia, predicada des de dalt, envia els camps de totes les comarques catalanes, donant-se el cas de que Catalunya, la regió més avançada d'Espanya en règim de contractació agrària, avui és la més castigada per la revolta, pel lladronici, pels intents de tota mena.

Res d'estrany té que tota la propietat agrícola de Catalunya, abans de conformar-se a morir de covaria, acudeixi a Espanya, fent acte de presència a la seva capital per a demanar al Poder públic i al Govern de la República, tots aquells urgents remeis que, amb la Llei a la mà, tenim dret a exigir, perquè és el principal dret constitucional de tot espanyol i consegüentment de tot català, el d'exigir el compliment de les lleis.

No féu cas de cap objecció, malieu-se de qui us digui més catalans, puix que precisament per ésser catalans som també espanyols, i a l'anar a Madrid no fem altre cosa que anar a una altra casa nostra quan s'ha volgut desnonar-nos de la casa pairal.

Per a defensar, doncs, aquesta casa pairal, per a defensar Catalunya a despit dels que, tot dient-se catalanistes, són els veritables ruinadors de Catalunya, jo, el vostre president, us demano que tots,

NOTICIARIO BREVE

La prensa francesa cree que el discurso de Hitler no tendrá repercusión en el resultado del plebiscito del Saar.

--Manifestación de 70.000 personas en el Saar para protestar contra los intentos de anexión a Alemania.

--Se ha prohibido en Holanda la entrada de O'Duffy en aquel territorio.

--La reina Guillermina de Holanda enferma de cuidado.

--En Estados Unidos se solicita un aumento en el programa de construcciones navales.

--Convenio ferroviario entre Italia y el Vaticano.

--Mussolini desiste de su viaje a Alemania.

--Sigue la efervescencia entre musulmanes y judíos.

--En el Congreso nazi de Nuremberg anunciado para el día 4 del próximo mes se asegura que Hitler hará importantes declaraciones.

--Austria tiene en proyecto un gran empréstito exclusivamente para mejorar y aumentar los armamentos.

--Tiende a agravarse la tirantez entre Tokio y Moscú.

--Se concede el establecimiento de una nueva línea aérea entre Barcelona y Palma.

--Propaganda comunista y anarquista en Marruecos.

--Se cree que la crisis se planteará y resolverá antes de la reapertura del Parlamento.

--Ha dimitido el subsecretario de Justicia señor López Barroso.

--El señor Esteve se entrevista con el Jefe del Gobierno.

Ha sido botado un trasporte de guerra para Méjico.

--Companys recibe al diputado jefe de los nacionalistas vascos, Monjón.

--Los diputados catalanes asistirán a la asamblea vasca.

--Asamblea de arroceros en Valencia.

Noces de plata de l'Ermita de la Salut

Fa uns quinze dies es publicà en aquestes planes la primera crida anunciant festes extraordinàries amb motiu de complir-se enguany vint-i-cinc anys de l'inauguració de l'Ermita de Tarragona a la Mare de Déu de la Salut.

Es recordava que l'inauguració de l'Ermita coincidi en aquell any de 1909, amb els fets vandàlics de la setmana tràgica. Mentre a Barcelona les turbes fanatitzades, dirigides per Ferrer i els de l'Escola Moderna cremaven temples i altars i perseguien de mort als religiosos, la pietat dels nostres fidels aixecava un nou temple i altar a la Mare de Déu, en un dels cims més pintorescos de les muntanyes que envolten la nostra ciutat.

Fou aquella inauguració com un desreu a Maria i oferí un contrast aquest esperit constructiu que inspira la fe i la pietat dels taragonins d'allavors enfront l'esperit destructiu de la revolució que per un poc temps es féu mestressa de les turbes impies de la ciutat comtal.

Enguany nostres festes commemoratives d'aquell esdeveniment podrien tenir una consemblant significació. En molts indrets d'Espanya s'han iniciat i enderrocat temples i altars d'ençà de l'avenciment del nou règim. Són ja centenars els temples profanats i els actes vandàlics realitzats durant aquests darrers tres anys. Providencialment dins nostra terra cap temple ha estat cremat; pocs actes de destrucció s'han registrat.

No es deu pas aquesta excepció a una millor disposició de nostres impius revolucionaris. El celestial patró de la Mare de Déu de Montserrat, en l'any jubilar de 1931 guardà nostre Principat de Catalunya dels estralls d'altres indrets.

Cal, doncs, mostrar el nostre agraiement a Maria. Les festes d'enguany escau molt que tinguin aqueix caire de desagravis, penitència i acció de gràcies. Estem dintre l'any jubilar de la Redempció humana, que el Sant Pare Pius XI ha extès per tot el món. Els nostres Prelats ens han invitat sovint a fer actes de penitència, oració i desagravis. Dalt la muntanyeta de l'Ermita se han comès actes sagrils: fou desclavat el St. Crist i llençat dins unes bardisses; violentada la porta de l'Ermita; i en altra ocasió, no fa pas gaire temps, esondrant la vidriera del rosetó, s'introduïren els lladres dins la mateixa. Sortosament no hi ha que lamentar greus perjudicis. Però a aquestes violacions de l'impietat cal respondre-hi amb actes més fervorosos de part dels fidels.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31, tindrà lloc calat de l'Ermita, es veuran, ho esquerem, més concorregudes que els anys passats.

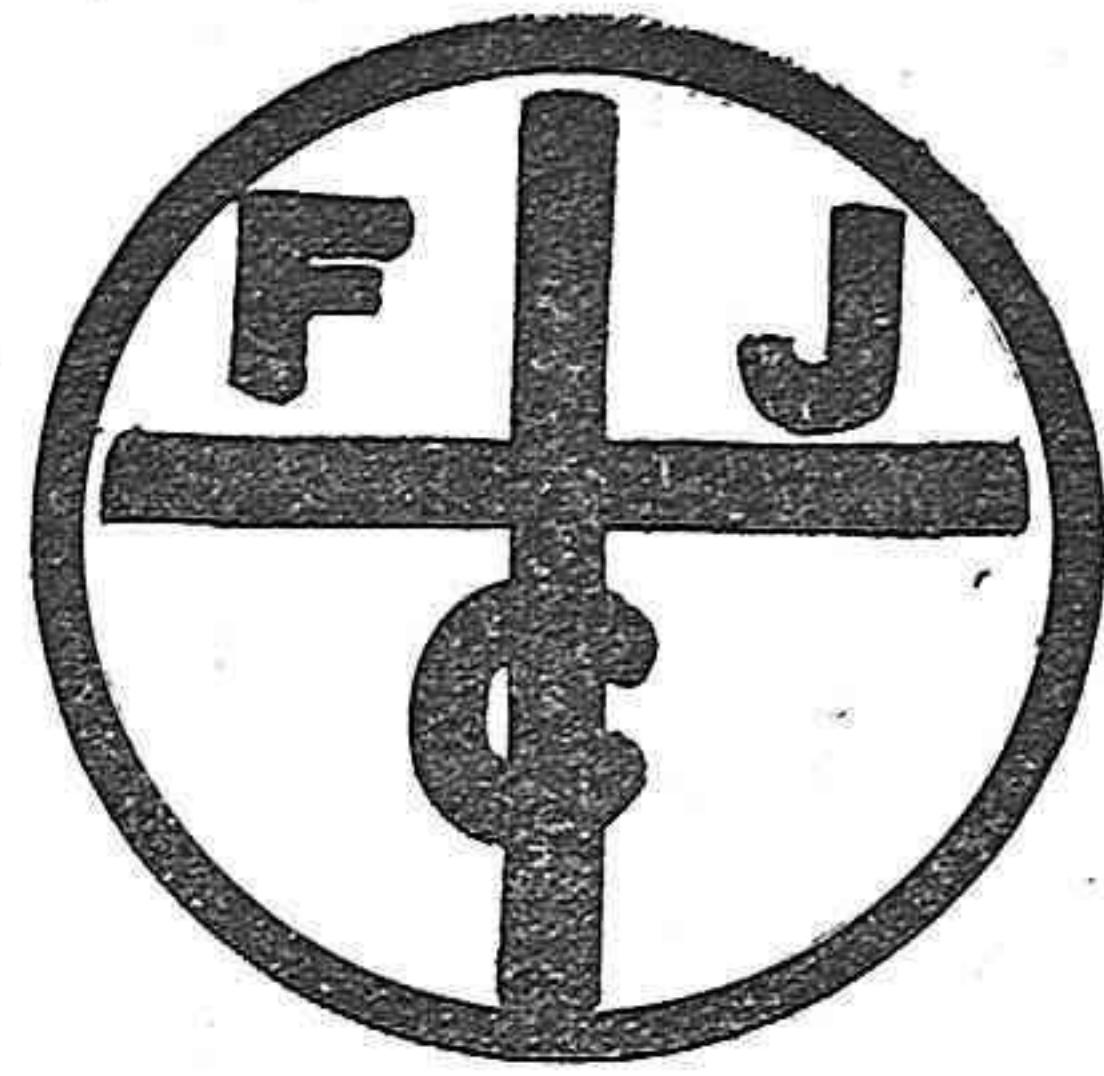
Sabem que els devots de la Mare de Déu i els veïns de les cases de camp que envolten l'Ermita, tenen ja quasi bé enllistit el programa de les festes a celebrar, que no desdiran, ans bé superaran les que en anys passats s'han vingut celebrant durant vint-i-cinc anys en el bell surro de l'Ermita de la Mare de Déu de la Salut.

Dins pocs dies publicarem, si Déu el dit programa.

Les festes, doncs, d'enguany, començant per la novena que des del divendres vinent, dia 31,

AUDAX

Portantveu del GRUP "AUDAX",

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 21

DIMECRES, 29 d'Agost de 1934

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

REALITATS

L'Avanguardisme per la Federació

A l'amic Avanguardista En Josep Camí.

Segurament coneixereu ja el que és en si l'Avanguardisme, doncs diversos vegades han esplaïat aquest tema en aquestes mateixes planxes, plomes més dignes que la meva.

Molts de vosaltres haureu conegut practicament el que és aquest moviment dels infants catalans que desitgen en el futur ésser militants i capdavanters de la F. J. C. de C.

Prop de vosaltres hi haureu vist, més d'una vegada, un Avanguardista.

Qui sap, si coneugut el seu comportament, haureu desconfiat de que aquest infant pugui ésser verdaderament una esperança per la Federació.

Cal que deixem de banda, si volem parlar d'Avanguardisme pur, aquests infants que hi han estat portats sense coneixer-lo; que compleixen algun manament del "Decàleg", però que passen per damunt dels altres apartats i trepitjen barroquerament l'espirit de l'Avanguardisme.

Sortosament per la Federació, sabem que no tots els seus Avanguardistes són amics i seguidors de la disbaixa.

Mals exemples i camins dolents trucats a voltes pels seus familiars més íntims, allunyen a alguns dels exercits Avanguardistes de l'essència d'aquesta organització dels infants de Catalunya que es redrecen a Crist.

No ignorem que alguns dels infants dels que s'honoren portant l'ensenyà Avanguardista a la solapa, han concorregut espectacles i esports, — ara a l'estiu immorals platges, — que els aproximen a inutilitzar el treball constant de cada dia del Reverend Director.

Es perquè en coneixo algun exemple, que goso a dirigir-me als amics Fejocistes que llegeixen aquestes ratiles. Prop de tots nosaltres hi tenim mitjans preciosíssims per fer front a aquestes contrarietats. Un d'aquests mitjans, — el millor, — és el de l'exemple.

Sereu vosaltres els qui deixareu que algun Avanguardista excusi la seva presència en llocs escabrosos amb aquella frase que quasi no pot tenir resposta:

— Si hi havia un Fejocista?..

***

Actes recents celebrats per la Federació a les nostres comarques ens han fet simpatiquíssim el moviment Avanguardista i hem conegit un nou objecte seu, una seva nova finalitat.

... Ens han fet més soportable el nostre treball per la Federació i hem après que l'Avanguardisme no és sols una dolça esperança per la F. J. C. si no que és ja una realitat palpable i florecent.

Hem conegit, amb exemples pràctics, l'esperit que anima l'Avanguardisme; però no únicament aquell esperit que respira el seu "Decàleg" si no go més

EDITORIAL

LA J. O. C. TREBALLA...

Quan es va llegir o es va sentir dir que dins la Federació de Joves Cristians es formava una secció nomenada la J. O. C., hi va haver qui va fer una mena de rialleta semi-llastimosa com volgut dir: Pobrets, quines pretensions! Pretensió era llavors la de formar uns cercles d'estudis jocistes, pretensions eren les de volgut reunir uns quants joves obrers i educar-los seriosament i de llençar-los a la conquesta de tota la joventut obrera catalana; però aquelles pretensions s'han tornat realitats, i s'han format uns cercles d'estudis especials per als membres obrers de la F. J. C., s'han reunit uns quants joves treballadors, s'han educat convenientment i ja s'han llençat a la conquesta d'aquella joventut es campada arreu de nostra terra que tant forta és de cos però que tant lluny és d'ésser-ho d'ànima.

Fruit dels cercles d'estudis jocistes, fruit d'aquests nous atletes de Crist, ha sigut la Primera Jornada d'estudis de l'Agrupació Obrera de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, celebrada amb tant d'entusiasme el dia 5 d'aquest mes d'agost.

****

Quan per tot arreu se senten crits de rebelló, quan per totes les nostres contrades s'alcen veus que demostren el desig de lluita sanguinaria que corceca els esperits de la classe treballadora, en el cap i Casal de Catalunya, que ja tants records té de la Federació, es reuneix un bell estol de joves obrers per estudiar la manera de fer vindre als rengles de Crist a tants i tants joves treballadors que busquen la seva emancipació social en la professió de unes idees que si sobreuren en alguna cosa és precisament per lo que d'útopic i de destructor tenen.

Nosaltres que des d'aquí hem seguit el desenvolupament d'aquesta nova agrupació, celebrem que sigui la nostra Federació la primera, per no dir l'única entitat catòlica, que es preocupa d'un problema tant trascendental com és la conquesta, per l'Església, de les masses proletàries. Tothom ha parlat de germanor, tothom ha deplorat que els treballadors estinguin allunyats de l'Església, tothom es queixa de l'orientació que els treballadors fan donar a la política... però ningú s'ha preocupat de crear un organisme que contrarrestés els estralls causats per les doctrines predicades pels que volen viure a l'esquena dels explotats que prenen alliberar, i en canvi han tingut d'ésser uns sencills joves treballadors que no tenen cap capital ni cap propietat per perdre, els que s'han hagut d'esforçar per fer-ho.

Aquí a Tarragona (i diem Tarragona per no dir a tot arreu), amb un cens aproximat de 2.500 obrers dels quals tan sols hi ha un 15 per 100 revolucionaris, no hi ha hagut cap home de bona voluntat que hagi pretès arrancar a moltíssims obrers que ho anhelen, de les mans de les organitzacions revolucionaries. I aquests 85 per 100 que queden, aquests 2.000 obrers que ara van amb els enemics de l'Església perquè aparentment els defensen, no hi hauria mitjà per a portar-los a una altra causa que defensant-los-hi els seus justos interessos de classe els elevés a un nivell molt superior que els portés a militar per una altra causa més noble que la que ara defensen?

Nosaltres creiem sincerament que sí, i fins i tot ens consta que hi ha qui està disposat a fer-ho. Per part de la joventut, la J. O. C. té la paraula; ara només falta l'ajuda dels patrons que suposem no voldran fer-se sords devant les paraules que els Sants Pares els hi diuen des de les Encíclics "Rerum Novarum" i "Quadragesimo anno".

ENRIC OLIVE.

eficac que resulta un cop posat a la pràctica.

Hem conversat i hem tingut a la nostra vora, un Avanguardista; un bon Avanguardista. Alegre i seriós; tranquil i atent: entremaliat i bò... Contrastos meravellosos que ens fan coneixer una joventut futura, pròxima, que tindrà una manera d'ésser, ideal. Una joventut que posarà en les mans de la Federació aquell triomf definitiu que no deixarà lloc a dubtes.

Es per ells, — pels fills de la família anomenada F. J. C. de

C., segons paraules de Ruiz Hebrard, — que el treball es treba més fàcil i menys carregós, si actuem amb la vista fixa en ells i volent ésser-los-hi models, hom es perfecciona en bé propi.

Actuem amb constància; donem llum als que han d'ésser successors nostres, i podrem després veure el triomf magnífic de la Federació que ens l'hauran portat aquests que ara hi ha qui gosa a dir-los-hi que són tant sols una esperança...

JOAN JUNCOSA I PANADÈS.

El problema escolar

D'entre els problemes que acaparen l'atenció dels homes que, d'una manera continuada i seriosa, lluny de baladreigs ineficacions, treballen per tal que sigui un fet real i total, la reincorporació de la Pàtria a Déu, ocupa una posició primerissa, el que anomenarem problema escolar. I aquesta posició l'occupa, no pel que és, sinó pel que representa per a l'esdevenir.

No ens pensem que les disposicions actuals hagin creat el problema. Aquestes disposicions, fruits d'òrnbegues i desacreditades inspiracions massòniques la que únicament han fet, ha estat: agreujar en molt el problema ja existent. Fixò, si. No cal esforçar-se en denostrar-ho. Donem una llambregada ràpida, però profunda, i examinem les persones que han ostentat els càrrecs públics i responsables de la nació fins ara, i preguntem on s'han educat, d'on han rebut llur ensenyanya. La constatació serà dura, cruel, però com és un fet, no cau ocultar-la; cal lamentar-la i cercar un remei immediat.

I aquest problema ja existent, en l'actualitat s'ha agreujat tant que tots els catòlics conscients, constaten que havem arribat ja al límit.

Amb la prohibició de l'ensenyament a les Ordres Religioses, amb la laicització de l'escola i amb altres factors, que no és lloc aquest per a analitzar-los esmentant, hem de convindre "que ja no es pot demanar més". Els nois i els joves, lluny de Déu, lluny de la Seva Obra, lluny de la influència de la seva doctrina, tenen des de ben aviat, traçat un camí que indefectiblement quasi bé tots seguiran. Camí regàs, camí confús, camí horribilizador, que, si tots els catòlics i són serios, meditassin degudament, potser es bellugarien un poc més, per tal d'apartar-lo o fer-inassible per les generacions nostres i futures. Potser molts faran actuar o ajudar l'actuació, esperen qualsevulla i sempre dolorosa experiència.

Hem de convindre tots els catòlics, i principalment tots els que militen en el camp de l'Acció Ca-

lística, en que cal cercar un remei immediat. Res d'entretenidors en scrubacions que no condueixin a res positiu. Remei immediat, directe i persistent. Es això lo que cal.

Ara bé, com entenem nosaltres de solucionar aquella natural i irrevisible deficiència de formació religiosa que els joves tots tenim, i que els establiments d'ensenyança enciclopèdica, malgrat llur esforç i ànim i bona voluntat, no els hi és possible solucionar. Cal avui il·lustrar les promocións jovençanes en la nostra religió, illuminant leurs creences amb tots les clareatats del pensament modern, cal adestrar-les en el maneig de l'argumentació per a confusió dels nostres detractors, cal que a més de creure i practicar, hom sàpiga perquè creu i perquè practica. I és amb veritable goig, que em permete fer notar que així a Tarragona, amb "Faedagogium", tenim ja l'establiment adequat, posant-nos en posició de vanguardia, en aquest aspecte, en nostra Peninsula. Ara, que cal que tots ens donem compte de la seva importància, o sinó... serem incurables.

La segona part és d'una altre classe, i fonamentada en l'especial psicologia, sempre dinàmica, del jove. Aquest necessita actuar, desenvolupar activitats i energies... Cal crear un mitjà, que reuneixi les deudes condicions per a actuar-hi joves, i joves estudiants. Nosaltres no podem avengar res. Només direm que pel vinent Octubre, ens anuncia el Secretariat General de la F. J. C., que l'Agrupació escolar, degudament organitzada, començarà a actuar amb personalitat i iniciatives pròpies, editant altrament un Butlletí mensual.

Nosaltres estem estudiant un projecte per tal de fer tasca positiva, però les actuals circumstàncies, i les especials disposicions que regulen la vida estudiantiva, no ens permeten altre cosa que anunciar: que estem disposats a sacrificar lo que calgui per tal de desenrotellar la nostra obra degudament i amb la major garantia d'èxit. Per avui no podem ésser més explícits.

J. CUSIDÓ.

... Que ja amb la mà toquem el cim

Així, amb la mateixa frasse de l'índole de Perseverància, em veig obligat a començar el meu article, ja que aquesta frasse té la virtud de concretar tot el meu pensament, sobre el moviment ascensional de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

I consti que no es exageració i fantasia de poeta, ni frasse oblidada de periodista amb retribució; és sencillament, un reflexe exacte i constatador vertader del que va ser la F. J. C. de C.

Pel qui tingui idea exacta, encara que crua, de la generació actual, veurà com no és el seu fort el raonament sobre coesos un xic més amunt de la terra. Si troveu un jove que parli de temes espirituals, podeu ja comptar-lo com un cas excepcional. Aquesta és la regla: la nostra generació, sobre tot el jove, no es preocupa dels temes religiosos, quan no els hi fa la contra.

Però si bé és veritat que una flor no fa estiu i per tant un sol jove seria insuficient per a contrarrestar l'allau deplorable d'una joventut escéptica, grat sia a Déu, es veu com broten del tronc secular de nostra tradició, nous rebrots d'espiritu cristia que ens fan augurar una pròxima i fruitosa primavera. I aquesta esperançadora florida és ben notable, — deixant de banda altres ciutats, — a Tarragona on nosaltres, que hem vist el neixement del grup "Audax" i hem seguit amb interès el seu desenvolupament, no podem menys sinó alegrar-nos per la seva actual importància en mig de les innombrables dificultats que ha tingut de passar a causa del caràcter indiferent i acomodatíci de nostra ciutat. I és amb joia que troven dintre mateix de nostra ciutat no ja un sol jove sinó una respectable selecció de joves que fent honor a Tarragona es dediquen a propagar la cultura religiosa, disposats a desvilar als seus germans del terrible somni de la indiferència espiritual.

Aquest interès sempre creixent

Recompte de la tasca de vacances fejocistes

El Fejocisme també fa vacances, interromp la tasca escolar de formació desenrotillada durant el curs, però no pas per a lliurar-se a la fúgia, a l'inactivitat, ni a l'oscurisme.

Les vacances fejocistes es redueixen a canvi d'activitats les quals converteixen el treball habitual en altre més intens.

Aquestes activitats estiuengues de vacances, en lo que duïm d'estiu, han sigut força remarcables. Resseguim, sinó el següent resum fet per la Diòcesis que a desgrat d'ésser superficial i incomplet és mostra palea de la vitalitat del Fejocisme, que impossible de contradir és manifesta amb pujança arreu on s'engradeix.

La feina feta, o la que resta encara en projecte en les diferents diòcesis, té una perfecta coincidència, cbeeix a un pla comú que és la consigna donada des d'un bon principi d'istiu pel Consell Federal. "I cu Exercicis, organitzeu Colònies, celebreu Aplecs Comarcals"

I aquí teniu com han respot els respectius Secretariats Diocesans al susdit mot d'ordre.

El Secretariat Diocesà de Tarragona celebra:

La II Tanda d'Exercicis Diocesans del 16 a 22 de juliol al Collegi "La Instrucción Popular" d'aquesta ciutat.

La 1.ª Colònia Avanguardista de vacances del 22 al 29 de juliol al Castell de Vilafortuny, i

El Primer Aplec de les comarques tarragonines al magnífic mirador del Monestir d'Escornalbou i en projecte pel 12 de Setembre el I Aplec Comarcal de la Segarra al Santuari de la Bovera.

El Secretariat Diocesà de Barcelona continua la sèrie de

Tandas d'Exercicis a St. Josep de la Bonanova amb la celebrada del 16 al 22 de juliol, i la a celebrar del 3 al 9 de Setembre.

Organitza la Colònia avantguardista

dista a Sta. Cecilia de Montserrat en funcionament des del Juliol a l'Agost, i

Celebra el I Aplec Comarcal de La Garriga el 12 d'Agost; el I Aplec del baix Llobregat al Mas de can Codina el 22 de Juliol; el II Aplec del mateix baix Llobregat a l'ermita de Sta. Ramon de St. Boi, els dies 25 i 26 d'Agost; la II revisió trimestral del Vallès Oriental i la 1.ª exposició de fruites, força reixida a St. Vicenç dels Horts.

El Secretariat Diocesà de Girona els ofereix en projecte encara:

La Tanda d'Exercicis Espirituals del 3 al 9 de Setembre a Baunyoles;

el II Aplec diocesà avantguardista a Figueres el dia 4 de Setembre, i organitzada ja, de duració més que regular la

Colònia Avanguardista al Coll.

El Secretariat diocesà de Vic ultra organiza:

Les Colònies Avanguardistes de vacances a St. Martí de Centelles, i Rellinars ambdós en funcionalment simultanis des de Juliol a mitjants Setembre s'ha obtingut amb notable èxit de la formació de la J. O. C. Diocesana secció obrera, corresponent a l'Agrupació Obrera de la F. J. C. de C.

El Secretariat Diocesà de Lleida també ens anuncia una.

Tanda d'Exercicis Espirituals del 27 d'Agost al 2 de Setembre al Seminari Conciliar de la capital, i finalment

El Secretariat Diocesà d'Urgell mostra la seva vitalitat i entusiasme amb el

I Aplec Comarcal fejocista celebrat a Oliana el 12 del present.

Davant de lo esmentat cal convidar a dir, que les vacances fejocistes són vacances d'esforç i llaricositat als quals, amb l'ajut de Déu, hi correspondrà a ben seguir un fruit gens escàs i abundós rarament.

Hi hem pogut constatar amb més evidència per la separació directa o material dels nostres fejocistes que durant uns quants mesos estiguem obligats a fer. No som fàcils a l'entusiasme i per això, encara llàgum, llurs portaveus "Més i Millor" i "Audax" no volem engrescar-nos, puix sabem que, per desgràcia, una cosa és la redacció de certes activitats, — que els lectors llunyanys no poden comprovar —, i l'altra cosa són els mateixos fets vistos amb tota la seva realitat. Per això tots seguit que ens fou possible varem assistir a diferents Cercles d'Estudis i amb més interessos encarar, a la conclusió de la tanda d'exercicis que amb tant d'èxit organitzà el Secretariat Diocesà el mes passat. Llavors vareig veure que aquelles ressenyes eren sinceres, per no dir poc expressives encara, i que només us cal sentir parlar aquells joves per a donar-vos compliment del que senten i del que fan.

No vaig a repetir el que digueren aquells oradors; bé prou que això es feu, però si que volria fer remarcar el que foren per a mi aquells discursos pronunciats per aquells joves de la F. J. C. Jo en aquells discursos vareig veure-hi, no l'exhibició cràtoria d'uns individualistes, si no el reflexe del sentir de tots els que els escoltaven. Però, jo no veia per les xardoses ovacions amb que eren acollides les seves paraules que tots els allí presents, estaven compenetrats d'aquelles idees. Més que un ensenyament de coses noves era una recerca de tot allò que junts, oradors i públic, havien après. A més, les doctrines que amb conformitat dels presents, allí es defensaven, no s'aprenen en un dia, ni menys es practiquen en una setmana; és qüestió d'hores d'estudi i cotirada de formació; formació i estudi que ob-

tenen els fejocistes amb els Cercles d'Estudis. I aquests Cercles es celebren al cor de l'hivern, després d'una jornada laboriosa de treball, a l'hora del descans; i és celebren també a l'estiu, amb les consegüents pèrdues de les hores d'esplai, — de vuit a nou de la nit —, quan tot el jovent rumoreja per les nostres rambles, exhibint-se, o simplement, distreient-se. I tot això per formar-se en la cultura religiosa, ciència que avui no s'aprecia.

Aquest és el convenciment que mésaltres formarem en la diada aquesta, de que la Federació va ençavant i amb passa ferma cap a conseguir el seu objecte, convenciment que és reformar davant l'èxit obtingut en l'aplec d'Escornalbou. Diguem per acabar que estem plenament convençuts del feliç èxit de la F. J. C. de C. perquè aquesta ha posat en les mans d'una bona selecció de joves el retrobament de la joventut perduda, i aquesta selecció ha buscat en els obscurs, però profitosos Cercles d'Estudis, la cultura religiosa suficient per llençar-se a la conquesta dels seus germans, segurs que obtindran la victòria.

Davant doncs, d'aquesta nova joventut diguem amb En Millet, "Fóra pesimismes!" i fent cor amb la piensa en general, després del Con "és Pas a la nova joventut!". "El servindre es vostre!"

M. MARTI.

RESTAURANT BUENSUCESO
CALLE BUENSUCESO, NUMS. 8 ;
al lado de la Rambla de Canaletes y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

D'Escornalbou

Un èxit indiscutible, que ha superat tots els càlculs i totes les esperances dels organitzadors, inclos dels mateixos assistents, ha sigut el primer aplec organitzat per la F. J. C. de C. a la diòcesi Tarraconina.

La natura ens donà un dia d'una diafanitat inesperada, el sol, majestuos, anava seguint el seu curs mentre els actes anunciats s'anaven descabellant amb tota regularitat.

L'oreig, ens portava les sentors d'espíglol i romani d'aquelles muntanyes alterces on ens trobam, mentre a l'Església Gran ressonaven els cànctics de lloança a Déu, Proveedor de tanta bellesa i de tant d'èxit.

Els nostres joves, amb els pits llenys d'amor al proïsm i els cors rebossant de santa alegria, s'atzenaven a la Taula Sagrada a rebre el Pà dels Forts en aquell temple, que isolat de tot lo que respira mundinit ens feia creure que més que a la terra estavem al dintell del Cel.

***

La germanor i companyonia que regnà tot el dia entre els assistents, és indescriptible, ja que la joventut amida que treballa per un mateix ideal i que busca assolir un màxim èxit no es pot desentendre, de cap de les maneres, de la demés joventut, i per ciò veiérem durant tot el dia, nombroses i afectuoses estretes de mans, oirem bon nombre de converses en que els uns encoratjaven als altres, consultes sobre la manera de functionar certes seccions dels grups, d'obtingre un èxit. En una paraula, tots ens preocupavem de tots, i en converses i canvis d'impressions, procuravem veure la forma com hem de desenrotllar les nostres activitats, i quina actuació hem de portar per tal d'assolir l'èxit cobejat. No cal pas dir, que, en aquestes converses que es feien al redós d'un dinar, o tot passejant per aquella muntanya, hi prenia part tothom, fins i tot, els que no eren més que simpatitzants, i que per cert, que algunes de les seves idees ens semblaren ben dignes de tindre en compte, i fins i tot de posar-les a la pràctica quan arribi el cas.

Vertaderament, fou un acte de germanor, però germanor cristiana; això és, fejocista.

Nosaltres, amics, davant l'èxit assolit pel nostre primer aplec, no podem menys que donar-ne gràcies a Déu, i encoratjar al Secretariat Diocesà, per tal que siguin ben freqüents, sinó els aplecs, actes que com aquest ajudin a conservar, i fins estrenyer, els llaços de germanor entre tots, a encoratjar als que ho necessitin, i fins i tot, fer coneixer la Federació de Joves Cristians de Catalunya, a tots aqueells pobles i viles que encara la desconeixen.

Per tal que això sigui factible, nosaltres estem disposats a treballar d'una manera disciplinada i constant, davant les dificultats redoblarem els esforços; davant les amenaces, afrontarem el perill amb serenitat pensant que la nostra obra, es obra de Déu, i que per tant, no pot morir.

Amics, el Grup "Audax", us anima per tal de tirar endavant la nostra obra que ja marxa; treballem de ferm en els vostres pobles i ciutats, o allà on sigui que us trobeu.

Treballem tots a una, amb força al braç i amor al pit; treballem sense desfallir, per tal de refer el món, ingrati i trist.

BASILI BERNAT.

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgas ya con

Laxofrutina?

Es un delicioso azúcar de frutas.

LABORATORIOS ORNOSA

REUS

L'Acció Catòlica i el cinema

Amb un positiu interès anem seguint la campanya pro-moralització del cinema que arreu del món, principalment a Estats Units, va portant a cap l'Acció Catòlica. Nosaltres des de nostre lloc procurem fer també lo que bonament podem. El nostre portaveu "Flama" tot scrivint en parla. Un company nostre també ho comentava en un seu article a "El Matí".

El Vaticà impulsa aquesta campanya i la dirigeix. Fa poc el Sant Pare rebia la visita de representants de la Premsa cinematogràfica i els hi deia que en les mans està bona part de l'èxit de l'empresa. No cal dir que aquests, oferiren cumplir els designis del Cap visible de l'Església.

També fou presentat al Sant Pare, un informe per la Oficina Catòlica Internacional del Cinematògraf, en el qual es detalla el programa d'acció que s'imposa aquesta entitat. Després de l'audiència, reberen del Cardenal Secretari d'Estat, Emm. senyor P. Celli, la carta, de la qual, per la seva indiscutible importància, en copiarem alguns paràgrafs:

"A desgrat de que en diferents països ja s'han pres disposicions a fi d'evitar aquest mal continuem senyalant-se i denunciant de arreu el món al Sant Pare els perills mortals i religiosos de certes representacions cinematogràfiques, d'influència irresistible damunt una gran part de la humanitat, i molt especialment, damunt la joventesa, tot l'esdevenir.

"El meritissim esforç dels legisladors i homes d'estudi, dels pares educadors encarregats de forjar l'ànima de les noves generacions, per a que pensin i visquin honestament, corren el perill de veure's compromesos per aquestes representacions, massa sovint, d'una manera artificial i immoral."

"Mentre es va extingit lentament la delicadesa de consciència i l'instructiva força de reacció en contra del mal, la qual és index i mesura de la virtut, els esperits van ennetzintzant-se; s'esslavissen d'una manera culpable vers concepcions errònies sobre el món i la vida, absolutament irreconciliables amb les regles de prudència cristiana, que des de fa vint segles han costituit l'honor i grandesa dels pobles".

"Si una qüestió tan angoixosa deu haver de preocupar els homes de bona voluntat que veritatis

blement estimin a sa Pàtria, deu encara, haver de fer més ardent el zel dels que militin en l'Acció Catòlica, i s'han consagrat a un apostolat tant meritori d'aixecament religiós i social."

"Els catòlics de tots els països de món estan obligats a considerar com un deure de consciència l'ocupar-se d'aquesta qüestió, dia en dia més important. El cinema va a convertir-se en el més gran i eficac mitjà d'influència; més eficaç encara que la Premsa, car és un fet constant el que molts milions d'espectadors vegin unes mateixes pel·lícules".

"De consegüent, és molt de desitjar que els catòlics organitzats s'ocupin amb interès constant del cinema en les seves reunions d'Acció Catòlica, en el seu programa d'estudis, etc. Important és també, que tots els diaris catòlics tinguin una Secció Cinematogràfica a fi de destinatar oportunament les bones pel·lícules, de les dolentes, fent propaganda d'aquelles, blasmany aquelles".

"D'aquesta manera, adhuc es desvetllarà la capacitat productiva de bones pel·lícules, assegurant amb això les empreses que salvant les bones costums, es dediquin a la producció cinematogràfica amb un exponent de valor tècnic i artístic, i d'humanisme".

"El Sant Pare desitja ardentment que l'obra de la O. C. J. C. trobi comprensió i col·laboració generosa entre tots els catòlics, i molt especialment a l'Acció Catòlica, que deu coordinar i orientar tots els esforços".

Nosaltres militants d'Acció Catòlica, com a membres de la F. J. C. de C. que aspirem a fer sols i únicament tasca positiva diem, que: composta per diferents metges i sots el guiatge d'un Jesuïta s'ha instituït al Consell Federal de la F. J. C. de C. a Barcelona, una Comissió que prepararà una campanya general moralitzadora, que no desuidrà pas aquest aspecte tan interessant del Cinema.

I respecte a Tarragona desitjem que les sugerències pontificies hi trobin l'eco que es mereixen, essent accolides i acceptades per tots com un deure, per a fer efectiu el qual ens possem totalment a disposició dels que són els destinats a organitzar el seu compliment i a realitzar-les amb prontitud i eficàcia.

El XXXII Congrés Eucarístic Internacional

El proper mes de setembre, sortirà de nostra ciutat en direcció a l'Argentina, el company del Grup "AUDAX", En Francesc Amill i Tarragó, que assistirà al XXXII Congrés Eucarístic Internacional que es celebrarà els dies 10 al 14 d'octubre, a Buenos Aires.

NOTICIARI FEJOCISTA

REUNIO MESAL

El pròxim diumenge, dia 2, celebrarà el Grup "Audax", la seva reunió ordinària corresponent al mes de setembre, baix el següent "Ordre del dia":

Lectura de l'acta anterior.
Explicació evangèlica.
Tasca a fer en el curs vinent.
Funcionament de les seccions.
Pregues i preguntes.

CERCLE D'ESTUDIS

Durant les necessàries però breus vacances de les reunions setmanals del nostre Cercle, el Grup ha organitzat unes disertacions sobre el tema "Religions", que dona al Reverej Consiliari tots els dimarts, a les vuit del vespre.

Els venen molt concorregudes i resulten molt interessants.

SECCIO ESPORTIVA UN DESPLACAMENT APLACAT

L'anada de dos equips del nostre Grup a donar una exhibició de bas-

quetbol a la Canonja, feu ajorada.

JOCS PEL GRUP

Han sigut adquirits pel nostre Grup diversos jocs de taula: escacs, dominós, parchessis, que ajudaran a passar bones estones a l'estiu, als companys que estimen els jocs "pacífics".

PUBLICACIONS REBUDES

Durant el passat mes hem rebut les publicacions:

EXCURSIÓ A MALLORCA

organitzada per la F. J. C. de C.

Homenatge nostrat al

Beat Ramon Llull

Sortida de Barcelona: 10 setembre
Arribada a " 14 "

Preu: 75 pessetes. Tot comprés

Queda oberta l'inscripció

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Santes Sabina i Càndida, verge, màrtirs

MISSA DEL DIA

Del Degollament de sant Joan Baptista

Doble major. — Ornaments vermells

L'Evangelí de la Missa d'avui explica les tristes circumstàncies i detalls del martiri del sant Precursor del Messias, del qual celebrevem poc ha el meravellós naixement. No havien passat tres anys des que començà la seva predicació, i d'aquests n'havia passat dos a la presó, per la causa per la qual ara moria. Ara segellava dignament el testimoni que donà del Messias: "Convé que Ell raeixi i que jo disminueixi" (Joan, III, 30). Cal notar que aquesta mort, corresponent a la humilitat del Sant, no revestí la soiemnitat i au-reola de la glòria de la d'altres màrtirs: es féu rapidament, en l'obscuritat, en el més gran abandó i pobresa. Disminuí fins a despareixer silenciosament. Era precis que també s'avencés a la solitud i abandó del Calvari. Aquest martiri fou envers la Pasqua, un any abans de la Passió del Crist. Es tradició que els tres causants de la mort del Baptista trobaren el càstig de llur iniquitat. La tumba del Sant fou venerada a Samasia: el seu cap, part almenys, és a Roma, i avui celebrem la seva troballa a Emesa (Síria) l'any 453. El sudari és a Aquisgran.

Missa de demà

De santa Rosa de Santa Maria, Verge de Llida

Doble. — Color blanc

* * *

QUARANTA HORES

Es celebren a la Catedral (Capella del Santíssim) essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de tres quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 31 comencen a l'església del Pio Hospital.

Cultes per avui

CATEDRAL (Capella del del Santíssim). — Quaranta Hores. A les vuit, missa d'exposició, a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a les set, Rosari cantat i reserva.

(Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i ressacriment del sant rosari tots els dies.

SANT JOAN. — Misses tots els dies a les sis, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les set, Rosari, Catecisme de sis a set, a la Sala Parroquial.

Deportivas

COL-LABORACIÓ

Futbol

A VALLS

Penya Sempre Avant, 1.

Joventut R. F. C., 1.

Diumenge dia 26 es va celebrar un partit amistós entre els primers equips de la P. S. A. i J. R. F. C. de Tarragona. El resultat fou 1 a 1.

La primera part va ésser favorable als locals, ja que dominaren quasi sempre Feren algunes arrencades boniques amb freqüents xuts a porta, però la serenitat del porter de la J. R. F. C. Ispizua, feu iniructuosos els intents per a marcar. El mig centre del Valls, Forés, tirà un xut fantàstic ras al pal que el porter en una magnífica estirada pogué blocar essent molt aplaudit pel nombrós públic que hi havia. S'acabà la primera part a zero gols.

A la segona fou anivellat el joc. En un avenc del Valls, Forés tira un fort xut que Ispizua bloca. Al cap de 35 minuts de joc, d'un passi

de Salvat, Moix marca el primer gol d'uns 15 metres. Dos minuts després del primer gol, Forés de free-kick prop de la ratlla de la màxima pena marcà l'empat.

Als 43 minuts de joc sofreix una lleugera lesió el porter Ispizua, el qual té de retirar-se. Es tira un corner sense conseqüències i així acaba el partit.

Del Valls els millors els defenses. Frys sobressurtint a la ratlla mitja. I la davantera regular. Per la J. R. F. C. el porter, Ispizua, que feu l'home de la tarda. Serres a la defensa jugà molt encertat. A la mitja Hernández, Cecilio i la davanera bastant bé, notant-se una lleu-gera diferència de baix Salvat. Anteriorment ja ho hem dit que Ispizua resultà l'únic element destacat.

La Joventut arrenglerà l'equip següent: Ispizua, Serres, Félix, Miquel, Hernández, Cecilio, Garcia, Erico (a la mitja part Mateu), Salvat, Moix i Alasà.

L'àrbitre molt encertat.

MIRO.

INFORMACION

NOTAS LOCALES

LA COLONIA ESCOLAR DE LA PRENSA

Ayer salió de esta ciudad y se encuentran ya en Solsona los 30 pequeños, entre niños y niñas, que componen la Colonia escolar de la Asociación de la Prensa. Es de esperar que dejen mejor recuerdo en esa población que el que dejaron en Montblanch los escolares que mandó allí el Ayuntamiento, en don de hicieron gala de indisciplina y falta de cividad.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per aguantar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

UN CONFLICTO DE TRABAJO SOLUCIONADO

Se ha podido evitar que se produjese el conflicto anunciado en la sedera de la Vda. de Balcells, de Reus, trabajándose normalmente.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'ésser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià.

La Pia Unión de Marias del Sagrario celebrará con solemnidad la Hora Santa mensual mañana jueves, a las siete de la tarde, en la capilla del Santísimo Sacramento de la Catedral, finalizando con ella las Cuarenta Horas que se celebran en dicha capilla.

Antoni Segú

CORREDOR DE FINQUES
MENDEZ NUÑEZ, 21, Eivissa
Teléfono 748 E. 1 748 X
TARRAGONA

Radio Tarragona

AEJ. 33

PROGRAMA PER AVUI

Emissió de sobretaula

A la 1'00: Obertura de l'estació.

A la 1'05: "Cantant la festa" (sardana).

A la 1'10: Dos fragments de "Las faldas".

A la 1'20: "Noche de luna" i "El encanto de un vals" por Joan García.

A la 1'30: "Martierra" del mestre Guerrero ("Cañanadas" i "Canción del tomillo").

A la 1'40: "Don Gil de Alcalá" del mestre Penella ("Intermedio" i "Plegaria").

A la 1'50: "La picara molinera" del mestre Luna ("Las herradas" i "Duetino").

A les 2'00: Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.

A les 2'10: "Volga" i "Danza de cosacos".

A les 2'20: Tres jotas pel tenor Joan Garcia.

A les 2'40: Música de dansa.

A les 3'00: Tancament de l'estació.

Emissió nocturna

A les 8'00: Obertura de l'estació.

A les 8'05: "La riallera" (sardana).

A les 8'10: Notes meteorològiques.

borsa, marítimes i de turisme.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Teresa" procedente de Almería con azufre.

Vapor norteamericano "Exminster" procedente de Barcelona con carga general.

Vapor alemán "Triton" procedente de Brenquel con sulfato.

Vapor holandés "Poseidon" procedente de Barcelona con carga general.

Vapor alemán "Procida" procedente de Palermo con carga general.

Salidas

Vapor norteamericano "Exminster" para Nueva York con carga general.

Vapor noruego "Miranda" para Orán con abonos.

Vapor holandés "Poseidon" para Amsterdam y escalas con carga general.

Vapor alemán "Procida" con carga general para Hamburgo y escalas.

Vapor español "Campas" para Barcelona con gasolina.

BUQUES QUE QUEDAN EN PUERTO

Vapor español "Ciutat de Tarragona" cargando.

Vapor español "Fernando L. de Ybarra" descargando carbón.

AMARRADOS

Vapor español "Ambos".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Antonio de Satrustegui" en desguace.

BUQUES QUE TIENEN PEDIDO ATRAQUE

Vapor español "Isla de Gran Canaria".

Vapor español "Ciudad de Tarragona".

Vapor sueco "Hafnia".

METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones entre Islandia e Irlanda; altas entre Azores y Canarias, otras sobre Suecia y Báltico. Probable, lluvias y marejada en Cantábrico; cielo con nubes en el Mediterráneo.

Academia Cots

MAYOR, 11 Y 13 - TELÉF. 398

COMERCIO IDIOMAS TAQUI-MECA

PARTICULAR

PRESTARÁ

cantidad en Hipoteca finca Urbana

Plaza de la República, 57, 3.º

De 12 a 3
y de 8 a 9 noche

ROBUSTOS ESPORTS

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA BARCELONA, 49

TARRAGONA

Teléfono, 449 X

MALETES

NECESSERS

BAGULS

ARTICLES

D'ESPORT

Alta qualitat-Baix preu

CASA CICA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

BIBLIOGRAFIA

EL NUMERO EXTRAORDINARIO
DE LA REVISTA "TIERRA SANTA
Y ROMA"

Hemos recibido el número extraordinario de la revista "Tierra Santa y Roma", cada vez más interesante, correspondiente a los meses de julio y agosto.

Treinta y dos páginas de texto, impresas en papel couché, con más de treinta grabados originales casi todos de asuntos de Roma, Egipto y Palestina, con artículos de informaciones de la mayor actualidad periodística y del máximo interés religioso y patriótico.

Firma el artículo que encabeza este número, el notabilísimo historiador don Félix de Llanos y Torriglia; una crónica llena de erudición de carácter histórico y artístico sobre Castelgandolfo, residencia veraniega de los Papas, ilustrada con una estampa del siglo XVIII de la Biblioteca Vaticana; la reseña del traslado al Monte Carmelo de la Santísima Virgen del Carmen; un estudio documentado que firma el P. José de las Heras, acerca de la acción evangelizadora, social y españolista de los PP. Franciscanos en Egipto, con estadísticas minuciosas sobre los resultados de su labor; informaciones y reportajes de la catástrofe que destrozó hace poco tiempo gran parte de la ciudad del Lago de Tiberíades; la solemnisima colocación de la primera piedra de un nuevo templo que la Custodia Franciscana va a construir en el mismo sitio del Jordán, en que según tradición fué bautizado N. S. Jesucristo.

El director de la revista, Sr. Polo Benito, de quien no tenemos que hacer elogio, pues con mucha frecuencia leemos con placer y aprovechamiento sus escritos, continúa el amenísimo comentario del viaje a Oriente, ilustrado con fotografías muy curiosas. Una nueva sección titulada "Ideas y hechos" cierra el texto de esta publicación. En ella se recogen y comentan los acontecimientos más señalados que en el orden social político-religioso acaecen de mes a mes en tierras palestinas y en la Ciudad Eterna.

Con mucho gusto recomendamos a nuestros lectores la suscripción y lectura de esta revista, única de su género en España.

SE DESEA

adquirir un armario ropero grande.
Las ofertas a la Administración
de este diario.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

Conferencias telegráficas**CONSEJO DE MINISTROS****La nota oficiosa**

Madrid, 28.— Esta mañana se reunió el Consejo de ministros en la Presidencia, facilitando a la saña la nota siguiente:

"A las diez y media de la mañana se reunió el Consejo de ministros.

El Gobierno prosiguió el estudio del proyecto de presupuestos para 1935, que se encuentra adelantadísimo. Celebró también un amplio cambio de impresiones sobre temas políticos de actualidad, dedicando especial atención al examen de los distintos factores que han entrado en juego en el planteamiento del llamado problema vasco, factores de índole diversa, la mayoría de los cuales son perfectamente ajenos a la cuestión planteada y por lo que indole sistemáticamente perturbadora.

El Gobierno acordó mantenerse con toda entereza en la actitud trazada, para la que se apoya, como es sabido, en razones de carácter legal, que en modo alguno pueden ser olvidadas ni desatendidas.

Fué objeto de un detenido estudio del Gobierno el anteproyecto de la nueva ley municipal, quedando en principio aprobados buen número de artículos.

El ministro de la Gobernación informó a sus compañeros de los móviles de índole social, y aun moral, que le han inducido a redactar el proyecto de decreto que mereció calorosos elogios de los ministros, por entender éstos que pone el entusiasmo fácil e irreflexivo de la juventud a cubierto de sugerencia peligrosa y aún de explotaciones iníquas que, de un tiempo a esta parte, vienen causando infinidad de víctimas inocentes. El decreto en cuestión prohíbe a los menores de diecisés años el ingreso en asociaciones de carácter político, y para los mayores de esa edad y menores de veintitrés exige autorización expresa, por escrito, de los padres o guardadores, autorización que se inscribirá en el registro de Asociaciones.

El señor Salazar Alonso dió, asimismo cuenta del estado del orden público que, en toda España, es satisfactorio.

LA "GACETA"

Madrid, 28.—La "Gaceta" publica hoy, entre otras la siguiente disposición:

La pesca marítima.—Disponiendo que se abra información pública a fin de que las entidades que se consideren interesadas en los asuntos a que se refiere el anteproyecto

de ley sobre pesca marítima puedan informar o aportar orientaciones beneficiosas para el fomento y desarrollo de la industria de la pesca.

Las aportaciones o informaciones se presentarán dentro del plazo de un mes.

AMPLIACION DEL CONSEJO

Madrid, 28.—A pesar de la reserva de los ministros, sabemos que en el Consejo de hoy absorbió gran parte del tiempo el problema vasco porque en el Gobierno existe el propósito de no llegar a las violencias y con este motivo se estudiaron diferentes intervenciones más o menos oficiales de las personas que intervienen en el problema, pero por encima de todo predominó el criterio de impedir a todo trance reuniones contrarias a la ley, a las que vayan diputados, sin que detenga la acción gubernativa el fuero parlamentario.

Parece ser que se estimó que los diputados son los más obligados al cumplimiento de la ley y que pueden reunirse cualquier día, pero es muy distinto que celebren estas reuniones con carácter particular a que se anuncien contraviniendo las leyes, para ir con otros elementos a adoptar acuerdos también de carácter ilegal.

En este aspecto el Gobierno será severo en el cumplimiento de sus obligaciones, y estima que no tiene que haber diferencias entre unos ciudadanos y otros, cuando van a realizar el mismo hecho ilícito.

Se habló incidentalmente del regreso del señor Pita Romero, que seguramente tendrá efecto el próximo viernes. Tenía pensado regresar hoy, pero como el sábado tuvo que conferenciar con el cardenal Pacelli, ha demorado el viaje.

Hoy seguramente habrá tenido otra conferencia con el secretario de Estado del Vaticano.

Respecto del problema vasco, también sabemos que el Gobierno en el deseo de evidenciar su buena disposición para que se resuelva,

una vez mantenido el principio de autoridad, podría presentarse en las primeras sesiones de Cortes, un proyecto de ley concretado exclusivamente a las elecciones de las comisiones gestoras, sin entrar de momento en la reforma de la ley provincial. En virtud de esa ley especial, se adoptaría el procedimiento democrático más popular, a diferencia de hoy que la ley dispone la naga el Gobierno.

EL PROBLEMA DE LA POLITICA GENERAL

Madrid, 28.—Aun cuando se nos ha afirmado que en el Consejo de hoy no se trató del problema de la política general, una destacada personalidad nos decía que por ahora no habrá crisis, ni es de suponer que surja hasta después de la reunión del Consejo nacional de la C. E. D. A.

Si para la fecha en que se celebre esa reunión el Gobierno ha conseguido resolver los problemas vasco y catalán, no habrá motivo para regatear los votos parlamentarios por parte de la CEDA, y por consiguiente, la crisis en todo caso quedaría limitada a aquellos elementos de Gobierno que estimaron improcedente la conducta del mismo en algunos de los mencionados problemas, especialmente del catalán.

Según esta personalidad, las derechas son las primeras interesadas en que continúe la política moderada que en la actualidad se sigue, sin responsabilidad de Poder, hasta que, cumplidos los cuatro años de vigencia de la Constitución, cosa que ocurrirá al finalizar el próximo año, pueda irse a su revisión en aquellos aspectos en que todos esos elementos están acordes incluso una altísima representación del régimen.

MANIFESTACIONES DEL SEÑOR ROYO VILLANOVA

Oviedo, 28.—Interrogado el señor Royo Villanova, sobre los problemas autonómicos del País Vasco y de Cataluña, dijo que el problema es

Proves de sabó LAYSE

Producte insuperable pel rentat de robes de llana i seda

AVUI

Demostracions gratuites en l'establimet de

Joan Bla. García**CALLAO, 9**

Senyora!... no deixi de portar-hi alguna peça de roba delicada.

esencialmente de Gobierno pues obrando con energía y autoridad no se producirían los hechos que se vienen sucediendo, toda vez que la Historia ha demostrado que las concesiones de índole autonómica, son interpretadas erróneamente, como síntoma de debilidad.

Agregó que no pasará nada, pues cuantas rebeliones se registraron desde la oposición, fracasaron rotundamente. Sólo han triunfado los movimientos que nacieron desde el Gobierno. Si las derechas no defienden la unidad nacional, en las próximas elecciones no habrá quien las vote.

Refiriéndose a la ley de Cultivos dijo que el reglamento nada resuelve ya que esa ley es nula después del fallo del Tribunal de Garantías y la innovación que se pretende, es una cosa puramente objetiva.

En cuanto al Estatuto vasco, expuso que la retirada de la minoría vasca es la causa principal de que no se haya otorgado. Cree que surgirá la crisis antes de la apertura del Parlamento, sobre todo si la Generalidad no rectifica el reglamento de la ley de Cultivos, pues en ese caso ni el ministro agrario señor Cid ni otros, radicales, seguirán en el Gobierno. Además influirá en la caída del Gabinete Samper el estado de ánimo existente en el partido radical que no puede resistir su decapitación, alegando que si no vuelve Lerroux a presidir el Gobierno, lo sradicales, en su mayoría, no consentirán estar presididos por segundos.

Cualquier solución interina de las que se anuncian, harían reaccionar a los radicales en este sentido.

Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos: es la obra más grande que podéis hacer!

Excursió a Solsona

Per a diumenge vinent, dia 2 de setembre, hi ha organitzada una excursió en autòmnibus, per tal de visitar la colònia estudiantil de l'Associació de la Premsa.

Sortida de Tarragona a les tines del matí. Esmorzar a Montserrat. Parades prudencials a Cardona i Sallent.

Regrés per Torà, Cervera, Rocafort..

Per inscripcions, fins el dijous, a la impremta Sue. de Torres & Virgili, carrer de Sant Francesc, 14. Telèfon 507.

¡ATENCION!**Cuando vaya a Barcelona**

Haga una visita a los

ALMACENES JORBA

en los que encontrará todo cuanto pueda interesarle, a precios como siempre, los

más convenientes

CAFÉ-BAR-RESTAURANT

INSTALADO EN LA GRAN TERRAZA

Esmerado servicio a la carta y cubiertos desde 5·50 ptas. - Especialidad en lunchs y banquetes para bodas, bautizos y Primera Comunión

Cocina excelente - Dirección: "Nouvel Hôtel,"

Abierto durante las horas hábiles para el comercio

ALMACENES JORBA